

Zapisul vremii

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Din munții dalbi coboară primăvara,
Sub pașii ei se-animă umbre când
Își trece-ncet arcușul pe vioara
Pădurilor ce-așteaptă fremătând.

În păru-i lung sunt cuiburi de poeme
Și-n ochii mari, tulburători de-adânci,
Capricii și-ale babelor blesteme,
Sub ie muguri verzi... Pe-aceste stânci

Se lasă miază-noaptea și-i geloasă
Pe buzele ispititor de dulci...
Eu înc-aștept să te întorci acasă
Sub bolta înstelată să mă culci.

- Și-a pus în plete flori de primăvară
Un tânăr vânt ce-adie spre câmpii,
Cu pasul verde trece într-o doară
Și lasă-n urmă stol de poezii

Tu să-ți deschizi ferestrele spre soare
Și să te prinzi în jocul sidefat
Al timpului ce-aleargă să măsoare
Intensitatea clipei. Ce păcat

Să-nnebunească iarba de plăcere,
Iar eu să fiu departe, să nu pot
Să mă înfrupt din fagurii cu miere,
Să te iubesc cu spinii tăi cu tot.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș